

eul_wid: qiq-aa

Χάραξ ὁ Περγαμηνός · Charax of Pergamum

Geographical and Mythological Fragments

Ἀποσπάσματα

Period: *Ῥωμαϊκή* RomanDialect: *Κοινή* Koine (frg)Domain: *Ἱστορία* HistoryFormat: *Πεζός* Prose

t1-20 ΕΛΛΗΝΙΚΑ. E LIBRO SECUNDO.

- ¹ Stephan. Byz.: Ταίναρος, πόλις ἀπὸ Ταινάρου τοῦ Γεραιστοῦ μὲν ἀδελφοῦ, Διὸς δὲ παιδός. Ὅς πλέων σὺν Καλάβρῳ τῷ ἀδελφῷ καὶ τόπον τῆς Πελοποννήσου καταλαβὼν τινα Ποσειδῶνος ἱερὸν ἰδρύσατο, ὃ καλεῖται Ταίναρον ... Εἰσὶ δὲ καὶ Ταινάριοι Θῆβαι, ὡς Χάραξ ἐν Ἑλληνικῶν δευτέρῳ. Stephan. ^[5]
- ² Byz. v. Ἀδράστεια· Ἔστι δὲ καὶ Τρωάδος Ἀδράστεια τόπος, ἀπὸ Ἀδραστείας θυγατρὸς Μελίσσου, τοῦ Ἰδης, τῆς πρῶτον βασιλευσάσης ἐν Τροίᾳ, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δευτέρῳ. Idem: Ἰδη, Τροίας ὄρος .
- ³ .. ἀπὸ Ἰδης βασιλίσσης, ὡς Χάραξ. Idem: Νεάνδρεια, πόλις Τρωάδος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὡς Χάραξ.

E LIBRO TERTIO. Constantin.

- ⁵ Porphyrog. De adm. imp. c. 24: Ταύτην (sc. τὴν Ἰσπανίαν) κεκλησθαί φησιν (sc. Χάραξ) Ἰβηρίαν ἐν Ἑλληνικῶν γ'· «Τὴν δὲ Ἰσπανίαν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἰβηρίαν ἐκάλουν, οὕτω ξύμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν προσηγορίαν μεμαθηκότες, ἀλλ' ἀπὸ μέρους τῆς γῆς ὃ ἐστὶ πρὸς ποταμὸν Ἰβηρα καὶ ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζεται, τὴν πᾶσαν οὕτω καλοῦντες.» Ὑστερον δὲ φασιν (φησιν?) αὐτὴν μετακεκλησθαι Ἰσπανίαν. E LIBRO QUARTO. ^[5]
- ⁶ Schol. Aristoph. Nub. 508: Οὕτως ὁ Χάραξ ἐν τῷ «δ' Ἀγαμήδης ἄρχων Στυμφήλου τῆς Ἀρκαδίας ἐγάμει Ἐπικάστην, ἥς παῖς ἦν Τροφώνιος σκότιος. Οὗτοι τοὺς τότε πάντας ὑπερεβάλλοντο εὐτεχνία, τὸν τε ἐν Δελφοῖς Απόλλωνος ναὸν ἡργολάβησαν· ἐν Ἡλίδι δὲ ταμειῖον χρυσοῦν κατεσκεύασαν Αὐγεία· ᾧ παραλείψαντες ἄρμον λίθινον, νυκτὸς εἰσιόντες ἔκλεπτον τῶν χρημάτων ἅμα Κερκυόνη, ὃς ἦν γνήσιος Ἀγαμήδους καὶ Ἐπικάστης υἱός. Ὡς δὲ ἠπόρει λίαν Αὐγείας, ἐπιδημήσαντα Δαίδαλον αὐτόσε κατὰ φυγὴν Μίνωος ἐλιτάνευσεν ἐξιχνεῦσαι τὸν φῶρα. Ὁ δὲ παγίδας ἔστησεν, αἷς περιπεσὼν Ἀγαμήδης ἀναιρεῖται. Τροφώνιος δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τεμὼν πρὸς τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἅμα Κερκυόνη φεύγει εἰς Ὀρχομενόν. Αὐγείου δὲ κατὰ κέλευσιν Δαιδάλου πρὸς τὴν τῶν αἱμάτων ἔκλυσιν ἐπιδιώκοντος, καταφεύγουσιν ὁ μὲν Κερκυὼν εἰς Ἀθήνας, ὡς Καλλίμαχος ὃς ἔφυγεν μὲν Ἀρκαδίην, ἡμῖν δὲ κακὸς παρενάσσατο γείτων· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Λεβάδειαν τῆς Βοιωτίας, οὗ κατωρυχὴν ποιησάμενος οἴκησιν διετέλει. Τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ μαντεῖον ἀτρεκέες ἐφάνη αὐτόσε. Καὶ θύουσιν αὐτῷ ὡς θεῷ. Παρέλιπε δὲ υἱὸν Ἀλκανδρον.» Stephan. ^[20]

- ⁷ Byz.: Φήγεια, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φηγέως βασιλέως, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δ' «Φηγεὺς δ' ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φορωνέως ἔκτισε πόλιν Φήγειαν, ἣ πρὶν Ἑρύμανθος ἐκαλεῖτο.» Ὑστερον δὲ Ψωφίς ὠνομάσθη, ὡς ἐροῦμεν, ἀπὸ τῆς μητρὸς. E LIBRO SEPTIMO. ^[5]
- ⁸ Idem v. Δώριον: Μέμνηται τῆς Δωρίδος τῆς Θεσσαλικῆς Χάραξ ἐν ζ', τῇδε γράφων περὶ Θεσσαλοῦ τοῦ Αἰάτου νικήσαντος τοὺς ἐν Ἄρνη Βοιωτοὺς· «Ὁ δὲ Θεσσαλὸς οὐδὲ τὴν τετάρτην μοῖραν τῆς ἐπωνυμίας μετέβαλεν, ἀλλ' Ἰστιαιωτὶν αὐτὴν, ὡς πρὶν, καλεῖσθαι εἶασε. Κεῖται δὲ πρὸς δυσμῶν τῆς Πίνδου. Δῶρος δὲ αὐτὴν ὁ Ἕλληνας εἵληχε τὰ πρῶτα καὶ Δωρὶς ἀπ' ἐκείνου ἐκαλεῖτο πρότερον, ὕστερον δὲ Ἰστιαιωτὶς μετωνομάσθη.» E LIBRO NONO. ^[5]
- ⁹ Idem v. Ὑλλεῖς· Ἔστιν Ὑλλίς καὶ φυλὴ Ἄργους καὶ Δωριέων καὶ Τροιζηνίων. Ὁ φυλῆτης Ὑλλεύς. Χάραξ θ' «Καὶ Παμφύλιοι καὶ Ὑλλεῖς.» E LIBRIS INCERTIS.
- ¹⁰ Eustath. ad Hom. Il. ζ, 491: Τὰς δὴ πόλεις ταύτας τὰς δύο, Ἀγαλλίας τις, Κερκυραῖος ἀνὴρ, Ἀθήνας φησὶν εἶναι καὶ Ἐλευσίνα, προάγων οὕτω τὸ εἶκος τοῦ λόγου· γάμους γὰρ καὶ ὕμεναίους ἐν Ἀθήναις πρῶτον ἀχθῆναι ὑπὸ Κέκροπος, ὅθεν καὶ διφυῇ τὸν Κέκροπα λέγεσθαι ὁ Χάραξ φησὶν, διότι τὸ νομίμως ἐκ δυοῖν φύεσθαι δι' αὐτὸν ἐπέγνων οἱ ἄνθρωποι τῇ τοῦ γάμου εὐρέσει. Tzetzes ad Lyc. ^[5]
- ¹¹ 111: Ἐλθὼν γὰρ (ὁ Κέκροψ) ἀπὸ Σάεως πόλεως Αἰγύπτου τὰς Ἀθήνας συνώκισε. Σαῖς δὲ κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὡς φησι Χάραξ. Schol Aristid.
- ^{11a} : Δεῖ δὲ γνῶναι ὅτι ὁ Χάραξ ἱστορεῖ τοὺς Ἀθηναίους ἀποίκους εἶναι τῶν Σαῖτων. Ἔστι δὲ Σαῖς πόλις Αἰγυπτίων, καὶ οἰκιστὴρα ἔσχεν Ἐρεχθέα. Διὸ καὶ διφυῇ προσαγορεύεσθαι φησιν ὄντα δίγλωσσον· ἕτεροι δὲ φασιν ὅτι πρῶτος ἐδόξαζεν ἔκ τε γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς τοὺς γεννωμένους παράγεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ἐδοξάζετο. Περὶ μὲν οὖν τούτου πολλὴ διαφορά. Ἐκ δὲ τῆς ἀποικίας ὠνομάσθαι φησὶ πολιοῦχον τὴν Ἀθηνᾶν. ἔστι γὰρ ἡ Σαῖς Αἰγυπτίων φωνῇ παρ' Ἑλλήσιν Ἀθηνᾶ. Καὶ τούτου παράγει μάρτυρα τὸ τὴν Ἀθηνᾶν ἐποχεῖσθαι κροκοδείλῳ πρὸς τῇ ἀκροπόλει, δηλοῦσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ τοῦ Νείλου τυγχάνουσαν. Anonymus De incredib. ^[15]
- ¹² c. 15.: Περὶ Ἰοῦς καὶ Ἄργο υ. Ἰὼ ἡ Ἀρέστορος ἱεράτω τῇ Ἥρᾳ. Πρὸ γάμου δὲ κυήσασαν γνοὺς ὁ πατήρ (οὐ γὰρ ἔτι αὐτῇ ἡ ὄψις παρθένιος ἦν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀφροδισίου ἀκμῆς μείζων καὶ καλλίων αὐτῆς ἐφαίνετο, ὡς καὶ βοῦς ὑπὸ τῶν Ἀργείων ἐπονομάζεσθαι), ἐχαλέπαινε τε καὶ ἐν φρουρᾷ εἶχεν αὐτὴν, φύλακα ἐπιστήσας αὐτῇ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφὸν Ἄργον. Καὶ ὁ μὲν Ἄργος ἄϋπνος ὦν καὶ πάντη ἄφυκτος οὐδαμῶς αὐτὴν ἀνίει, ὅθεν καὶ Πανόπτης ἔσχεν ἐπίκλησιν. Τῶν δὲ ἐπιχωρίων Ἑρμῶν, βουλομένης Ἰοῦς, λαθὼν κτείνει τὸν Ἄργον, ἡ δὲ Ἰὼ ἐλευθερωθεῖσα φεύγει σὺν τοῖς πράξασιν ἐπιβᾶσα νεὼς φορτίδος, ὑπὸ δὲ χειμῶνος φορηθεῖσα ἀνὰ τὸ πέλαγος, ὃ καλεῖται Ἰόνιον, καὶ πολλαχοῦ προσπελασθεῖσα εἰς Ἀερίαν ἐκομίσθη καὶ θεὸς ἐνομίσθη διὰ τὸ κάλλος. Οὕτω Χάραξ ἐν Ἑλληνικοῖς. Idem ib. ^[15]
- ¹³ c. 16: Περὶ Διονύσο υ. Ὁ Χάραξ οὕτω φησὶν, ὅτι Σεμέλη ἡ Κάδμου θυγάτηρ λέγεται κυῆσαι πρὸ γάμου· ἐν δὲ ταῖς γοναῖς κεραυνοῦ κατασκήψαντος, αὐτὴ μὲν ἠφανίσθη, τὸ δὲ βρέφος περιεγένετο. Ἐκείνην μὲν οὖν, ὅποια ἐπὶ τοῖς διοβλήτοις λέγεται, θείας μοίρας λαχεῖν ᾤήθησαν καὶ Θυώνην ὠνόμασαν, τὸν δὲ παῖδα θεϊότατον ὄντα ὁ Κάδμος, διότι ἐκ πυρὸς ἐσώθη, περιεῖπε, καὶ τίθεται αὐτῷ Αἰγυπτίου Διονύσου πάτριον ὄνομα. Eustath. ^[5]
- ¹⁴ ad Dionys. Perieg. 689: Ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας μεμβράναις ἐμπεριελημμένην, δι' ἣν, ὡς λόγου ἀξίαν, τὸν τῆς Ἀργοῦς καταρτισθῆναι στόλον φησί. Schol.
- ^{15a} ad Dionys. 687: Χάραξ δὲ φησι πολλαῖς ναυσὶν ἐκπλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, ὧν ἀποπλανηθεῖσα μία ναὺς προσηράχθη τῇ Μαιώτιδι. Οἱ δὲ ἐμπλέοντες Τέλις καὶ Ἀμφίτος ἡνίοχοι τῶν

Διοσκούρων ὄντες αὐτόθι μείναντες ἤρξαν, ἀφ' ὧν συνέβη τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκεῖσε Ἑνιόχου καλεῖσθαι. Ὅθεν καὶ Διοσκουριάς ἦν ἐκεῖσε λεγομένη ἡ πόλις. Eustathius ad Dionys. ^[5]

15b I. I.: Ἑνιόχοι καὶ οἱ Ζύγιοι, ἔθνος ἀγριώτατον, ὡς ἡ ἱστορία φησὶν, Πελασγῶν ἔκγονοι. Ἰστορεῖ δὲ Χάραξ τοὺς Ἀργοναύτας οὐ μιᾷ νηϊ κατὰ τὸν πολὺν περὶ τῆς Ἀργοῦς λόγον, ἀλλὰ πολλοῖς πλοίοις εἰσπλεῦσαι τὸν Εὐξείνιον. Καί τινες αὐτῶν ἀποπλανηθῆναι, καὶ ἐν μιᾷ τῶν νηῶν εἶναι τοὺς τῶν Τυνδαριδῶν ἡνιόχους, ἦτοι τοὺς τῶν Διοσκούρων, ἀφ' ὧν κληθῆναι τὰ ἔθνη τοὺς Ἑνιόχους καὶ τοὺς Τυνδαρίδας· ναὶ μὴν καὶ τὴν Διοσκουρίδα χώραν, τὸν τοῦ Εὐξείνου μυχόν, ἦγουν τὸν ἔσχατον πρὸς τῇ Κολχικῇ Τραπεζοῦντι πλοῦν. Schol. ^[10]

16 ad Dionys. Perieg. 64: Ὄνομα δὲ τῇ μὲν Εὐρωπαϊᾷ κατὰ μὲν βαρβάρους Κάλπη, κατὰ δὲ Ἑλληνας Ἀλύβη· τῇ δὲ Λιβυκῇ κατὰ μὲν Ἑλληνας Κυνηγετική, κατὰ δὲ βαρβάρους Ἀβεννα, ὡς Χάραξ ἱστορεῖ. Αὗται δὲ πρότερον Κρόνου ἐλέγοντο στήλαι, διὰ τὸ μέχρι τῶν τῆδε ὀρίζεσθαι δῆθεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. Δεύτερον δὲ ἐλέχθησαν Βριάρεω, ὡς φησιν Εὐφορίων, τρίτον δὲ Ἑρακλέους. Jo. ^[5]

17 Lydus frgm. De menss.: Καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν (sc. τὸν Κρόνον) ἡ ἱστορία παραδίδωσι ... κατὰ τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν, [οἰκίσαι τε τοὺς τό]πους καὶ [πόλ]ιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησὶ, τ[ὴν τότε μὲν λεγ]ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς [Ἰ]σίγον[ος περὶ Ἑλλην]ικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (I. Αἰτναίαις) π[αραδιδόασιν.] Malala. ^[5]

18 : Μετὰ δὲ Τρῶων ἐβασίλευσε τῶν Φρυγῶν ὁ Ἴλιος· ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἐλαλεῖτο ἡ νίκη τοῦ ἀγῶνος Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ καὶ Οἰνομάου τοῦ Πισαίου, ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῇ Ἡλιακῇ ἑορτῇ. Ἄτινα συνεγράψατο Χάραξ ὁ ἱστορικός. Malala: Μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθόνιος ἐπετέλεσε τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἄρμασι τετραπῶλοις· διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ ἐν ταῖς Χάρακος ἐμφέρεται ἱστορίαις· ὃς συνεγράψατο καὶ ταῦτα, ὅτι τοῦ ἵπποδρομίου τὸ κτίσμα εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ὥκοδομήθη, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης· τὰς δὲ δεκαδύο θύρας τοὺς δώδεκα οἴκους ἰστόρησε τοῦ ζωδιακοῦ τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν παροδικὸν τοῦ βίου δρόμον. ^[10]

19 Τὸ δὲ πέλμα τοῦ ἵππικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὖριπον τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῆς γῆς μεσαζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατολὴν, τὸν δὲ ἐπὶ τὴν σφενδόνην τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἑπτὰ σπάτια τὸν δρόμον καὶ τὴν κίνησιν (τῆς ἀστρονομίας) τῶν ἑπτὰ ἀστέρων (τῆς μεγάλης ἄρκτου). Suidas v. ^[15]

20 Ὅμηρος· Ὅμηρος ὁ ποιητὴς Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθίδος, ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης, ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρὸς, κατὰ δ' ἄλλους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. Ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θράσσης Λίνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἶαγρος, τοῦ δ' Ὀρφεὺς, τοῦ δὲ Δρῆς, τοῦ δὲ Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτέρπης, τοῦ δ' Εὐφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δ' Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνῃ, καὶ γήμας Εὐμητὶν τὴν Εὐέπους τοῦ Μνησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον. ΙΤΑΛΙΚΑ Eustath. ^[15]

21 ad Hom. Il. IX, 48: Κατὰ γὰρ τὸν Ἀλεξανδρεᾶ Ἑρακλείδην, ὡς πατῶ πάτος, στεῖβω στίβος, οὕτως ἐλεύθω ἔλευθος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κέλευθος, ᾧ λόγῳ καὶ τὴν Αὐλωνίαν Χάραξ Καυλωνίαν φησὶν ἐν Ἱταλικοῖς· «Οὕτω δὲ, φησὶ, καὶ τὰ ἀνθήλια κανθήλια.» Etym. ^[5]

22 M.: Φασὶ γὰρ ποτε τὸν Διόνυσον ἐπὶ τὸν πρὸς Τυρσηνοὺς ἀπιόντα πόλεμον τοὺς γεγενηράκotas τῶν Σειληνῶν μετὰ τῆς ἀχρήστου ἡλικίας ἐν Ἱταλίᾳ καταλιπεῖν· τοὺς δὲ τραπῆναι ἐπὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν, καὶ εὖοινον γενέσθαι τὴν Ἱταλίαν· τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ Ἱταλοὶ κολώνους ἐκάλουν· ὡς καὶ ἰδρῦσασθαι τοιαῦτα ἀγάλματα οἶνοφοροῦντα ἐν ἄσκοις. Ἐσπούδαζον δὲ, καὶ ἄς ᾤκουν

πόλεις οἱ Ἴταλοι, τιμὴν ταύταις παρέχειν, ἀνιστάντες δαίμονά τινα ὡς πρεσβύτην ὅμοιον Σειληνῶ, ἵνα καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. Αἱ δὲ πέδαι περιτιθέμεναι δηλοῦσι τὸ ὑπήκοον, τῷ συνδεδέσθαι αὐτοῖς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας τὰ τοιαῦτα ἀγάλματα. Ταῦτα εἴρηται Χάρακι ἱστοριογράφῳ. ΧΡΟΝΙΚΑ. ^[10]

t23-25 E LIBRO PRIMO. Stephan.

23 Byz.: Ὠγυγία ... ἐλέγετο καὶ ἡ Ἀττικὴ πᾶσα Ὠγυγία, ὡς Χάραξ φησὶν ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Idem: Αἴγυπτος καὶ ἡ χώρα καὶ ὁ ποταμὸς ἐκλήθη ἀπὸ Αἰγύπτου, ὡς Χάραξ· «[Αἴγυπτος] Βήλου παῖς ὢν καὶ Ἀερίας τῆς καὶ Ποταμίτιδος, βασιλεύσας ἔτη τετταράκοντα τρία.

24 » Idem: Παρρασία, πόλις Ἀρκαδίας .

25 .. κέκληται ἀπὸ Παρρασοῦ, ἐνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. Χάραξ δὲ κτίσμα Πελασγοῦ ἐν πρώτῳ Χρονικῶν οὕτω· «Πελασγὸς Ἀρέστορος παῖς τοῦ Ἐκβάσου τοῦ Ἄργου μετοικήσας ἐξ Ἄργους εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου μὲν τότε Πελασγίαν, ὕστερον δὲ Ἀρκαδίαν κληθεῖσαν, ἐβασίλευσεν ἔτη εἴκοσι πέντε καὶ πόλιν Παρρασίαν ἔκτισε.» E LIBRO SECUNDO. ^[5]

27 Idem: Ἄστυρα, πόλις Μυσίας ... Ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης κατὰ Ῥόδον, ἐν ἣ ἐτιμᾶτο ἡ Ἀθηναῖ Ἄστυρίς. Ἔστι καὶ Βοιωτίας πρὸς ταῖς Ποτνιαῖς, ὡς Χάραξ ἐν δευτέρῳ. Idem v.

28 Ἀθηναῖ· Φησὶ Χάραξ, ὅτι ὁ Θησεὺς τὰς ἑνδεκα πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ συνοικήσας εἰς Ἀθήνας συνοίκη ἐορτὴν κατεστήσατο. E LIBRO TERTIO.

29 Idem: Λάρανδα, πόλις Λυκαονίας· ὁ πολίτης Λαρανδεύς. Χάραξ τρίτῳ Χρονικῶν. E LIBRO QUARTO.

30 Idem: Ἡφαιστία, πόλις ἐν Λήμνῳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Χάραξ δ' ἐν δεκάτῳ Χρονικῶν φησιν, ὅτι Μυριναῖοι τῶν Πελασγικῶν ὑποσχέσεων οὐ φροντίσαντες ἀπέκλεισαν τῷ Μιλτιάδῃ τὰς πύλας, κακῆϊνος πολιορκία περιεστήσατο αὐτούς. Ἑρμῶν δ' Ἡφαιστιῶν τύραννος ὢν, φοβηθεὶς τὴν δύναμιν, ἔφη χαριζόμενος τοῖς Ἀθηναίοι φίλοις οὓσιν ἐμπεδοῦν τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, καὶ ἀμαχεῖ παρέδωκε τὴν πόλιν. E LIBRO SEXTO. ^[5]

31 St. Byz.: Ὠρεὸς, πόλις Εὐβοίας ... Τούτου τὸ ἔθνικὸν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται Ὠρείτης ... Μέμνηται τοῦ ἔθνικοῦ καὶ Χάραξ ἐν Χρονικῶν ἐκκαίδεκάτῳ· «Ἀθηναῖοι ἅμα Χαλκιδεῦσι τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Μεγαρεῦσι στρατεύσαντες εἰς Ὠρεὸν Φιλιστίδην τὸν τύραννον ἀπέκτειναν καὶ Ὠρείτας ἡλευθέρωσαν. Idem: Φράδα, πόλις ἐν Δράγγαις, ἣν Ἀλέξανδρος Προφθασίαν μετωνόμασεν, ὡς Χάραξ ἐν ἑκτῷ Χρονικῶν. ^[5]

E LIBRO SEPTIMO. Idem: Αὐταριᾶται, ἔθνος Θεσπρωτικόν.

33 Χάραξ ἐν ἑβδόμῳ Χρονικῶν καὶ Φαβωρίνος ἐν Παντοδαπαῖς καὶ Ἐρατοσθένης. E LIBRO OCTAVO.

34 Idem: Ἀλαβούριον, πόλις Συρίας. Χάραξ ὀγδόῳ Χρονικῶν. Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα.

35 Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ. Ἔστι καὶ κοίλης Συρίας Φιλωτέρα, ὡς Χάραξ ἐν ὀγδῷ Χρονικῶν. Τὸ ἔθνικὸν ταύτης Φιλωτέριος, διὰ τὸ τινὰς καὶ Φιλωτερίαν αὐτὴν εἰρηκέναι. Τῆς δ' Αἰγυπτίας Φιλωτερίτης, διὰ τὸ σύνηθες τοῦ ἐπιχωρίου τύπου. E LIBRO DECIMO. ^[5]

36 Constantin. Porphy. De adm. imp. c. 24: Πόθεν εἴρηται Ἰσπανία; ἀπὸ Ἰσπανοῦ γίγαντος οὕτω καλουμένου, Ἰσπανία δύο τῆς Ἰταλίας ἐπαρχίαι, ἡ μὲν μεγάλη, ἡ δὲ μικρά. Ταύτης ἐμνήσθη Χάραξ ἐν ι' Χρονικῶν· «Ἐν Ἰσπανίᾳ τῇ μικρᾷ τῇ ἕξῳ Λουσιτανῶν πάλιν ἀποστάντων ἐπέμφθη ὑπὸ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπ' αὐτοὺς Κύϊντος». Ὁ αὐτὸς ὁμοῦ περὶ τῶν δύο· «Κύϊντος ὁ τῶν

- Ῥωμαίων πολέμαρχος ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Ἰσπανίαις, ἡσώμενος ὑπὸ Οὐριάθου σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο.» Stephan. ^[10]
- 37 Byz.: Ἄρσα, πόλις Ἰσπανίας, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῃ Χρονικῶν. Steph.
- 38 Byz.: Σάλυες, ἔθνος Λιγυστικὸν, πολέμησαν Ῥωμαίοις, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῃ Χρονικῶν. Idem: Κοσίανα, φρούριον Παλαιστίνης.
- 39 Χάραξ δεκάτῃ, ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Συρίας. E LIBRO UNDECIMO.
- 40 Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης ... Χάραξ ια΄ «Τρύφων, ἐν Δώρῳ τῆς Κοίλης Συρίας πόλει πολιορκούμενος ὑπ’ Ἀντιόχου, ἔφυγεν εἰς Πτολεμαῖδα, τὴν Ἄκην λεγομένην.» E LIBRO DUODECIMO.
- 41 Idem: Φιδήνη, πόλις Ἀλβανῶν. Τὸ ἐθνικὸν Φιδηναῖος. Ἔοικε καὶ Φιδήνα λέγεσθαι, ὡς Ῥάβεννα, καὶ Φιδηνάτης, ὡς Ῥαβεννάτης· οὕτω γὰρ Χάραξ ιβ΄ κέχρηται Φιδηνάτης. Idem: Κούριοι, ἔθνος Σαβίνων, πολέμησαν Ῥωμαίοις.
- 42 Χάραξ ιβ΄. E LIBRIS INCERTIS.
- 43 Idem: Ἀνθάνα, πόλις Λακωνικῆ, μία τῶν ἑκατόν ... Χάραξ Ἀνθήνην αὐτὴν φησιν. Idem: Ἀμοργὸς, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων.
- 44 Λέγεται καὶ Ἀμόργιον, ὡς φησι Χάραξ. Idem: Ἱερὰ, νῆσος ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει, ὡς Χάραξ.
- 46 Idem: Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τύμβριον αὐτὴν φησι. Idem: Ἰσαυρα, οὐδετέρως, πόλις Ἰσαυρίας μεταξὺ Λυκαονίας καὶ Κιλικίας πρὸς τῷ Ταύρῳ.
- 47 Χάραξ δὲ θηλυκῶς. Idem: Ἀλάβανδα, πόλις Καρίας, ἢ ποτὲ Ἀντιόχεια.
- 48 Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀλαβάνδου τοῦ Εὐΐπου, ὡς Χάραξ. Ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Καρῶν εὐτυχεστάτη, ἀφ’ ἧς ἡ παροιμία, Ἀλάβανδα Καρῶν εὐτυχεστάτη. Κτίσμα δὲ Καρὸς ἦν, ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ κληθεῖσα τοῦ γεννηθέντος ἀπὸ Καλλιρρόης τῆς Μαιάνδρου, μετὰ νίκην ἵππομαχικὴν, καὶ κληθέντος Ἀλαβάνδου, ὃ ἐστι κατὰ τὴν Καρῶν φωνὴν Ἰππόνικος· ἄλλα γὰρ τὸν ἵππον, βάνδα δὲ τὴν νίκην καλοῦσιν. Idem: Ἑβραῖοι. ^[10]
- 49 Οὕτως Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ἀβραμῶμος, ὡς φησι χάρα ξ. Idem: Ἀγβάτανα, πολίχνιον Συρίας.
- 50 Ἡρόδοτος τρίτῳ. Οἱ δὲ νῦν Βατάνειαν αὐτὴν καλοῦσι. Τὸ ἐθνικὸν Βατανεῶται, ὡς Ῥαφάνεια Ῥαφανεῶται. Δημήτριος δὲ φησιν Ἀγβάτανα διττὰ, τὰ τῆς Μηδίας, τὰ δὲ τῆς Συρίας. Κτησίας δὲ πανταχοῦ τῶν Περσικῶν τὰ παρὰ Μήδοις Ἀγβάτανα διὰ τοῦ α γράφει. Παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ε τοῦ Περσικόν, ὡς δειχθήσεται. Παρὰ Χάρακι δὲ καὶ αὕτη διὰ τοῦ ε, ἦν καὶ Ἐπιφάνειαν φασὶ κεκληθῆσθαι. Et. ^[5]
- 51 Byz.: Ζαρίασπα ἢ Ζαριάσπη, πόλις Βακτριανῆ. Στράβων ἑνδεκάτῃ. Ἡ ἐκαλεῖτο καὶ Βάκτρα. Χάραξ δὲ οὐδετέρως τὰ Ζαρίασπα. Idem: Κάμικος, πόλις Σικελίας, ἐν ἧ Ῥώλακος ἦρχεν ὁ Δαιδάλου **. .
- 52 Χάραξ δὲ Ἰνυκον ταύτην φησίν. Idem: Ἀχραδινὴ, νῆσος ἔχουσα πόλιν πρὸς ταῖς Συρακούσαις, ἦν ἐπολιόρκησε Μάρκος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός· ἀλλὰ καὶ Ἀχραδινὴ μοῖρα Συρακουσῶν.
- 53 Χάραξ δὲ χώραν αὐτὴν καλεῖ καὶ νῆσον. Idem: Ἀζιλις, πόλις Λιβύης.
- 54 Οἱ δὲ περὶ Σαλούστιον οὐ πόλιν, ἀλλὰ τόπον φασὶ καὶ ποταμὸν εἶναι. Τινὲς δὲ Ἀζιριν μετὰ τοῦ ρ λέγουσι τὸν χῶρον. Χάραξ δὲ Ἀξιρον λέγει αὐτήν. Idem: Τροιζήν, πόλις Πελοποννήσου.
- 55 Ἔστι καὶ ἄλλη Τροιζήν ἐν Μασσαλίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἣν Χάραξ Τροιζηνίδα χώραν φησί. Idem: Ἀβοριγῖνες, ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Ἰόβας ἐν Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ πρώτη· «Μέχρι μὲν οὖν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου τὴν ἀρχαίαν Ἀβοριγίνων ὀνομασίαν διέσωζον, Λατίνου δὲ βασιλεύσαντος, οὕτω προσηγορεύθησαν.

- ⁵⁶ Τὰ αὐτὰ καὶ Χάραξ. Idem: Ἄλβα, πόλις Ἰταλίας. ^[5]
- ⁵⁷ Κλίνεται δὲ Ἄλβας, ὡς Χάραξ. Idem: Ἄρδεα, κατοικία τῆς Ἰταλίας.
- ⁵⁸ Στράβων πέμπτη. Ἐκλήθη ἀπὸ ἑνὸς τῶν παίδων Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης. Αὕτη Τροία ἐλέγετο, ὡς Χάραξ. Idem: Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικὸν, ὡς Ἀπολλόδωρος.
- ⁵⁹ Πολύβιος δὲ διὰ τοῦ ι αὐτοὺς καλεῖ Ἀλλόβριγας, Χάραξ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ Ἀλλόβρογας· οἱ πλείους δὲ διὰ τοῦ υ.